

Kitekint? - Az amerikai világrend

2012 június 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Robert Kagan - a Brookings Intézet vezet? kutatója, öt óriási siker? könyv szerz?je - új m?ve tömör és okos munka: a politikával, diplomáciával, külgazdasággal foglalkozók számára ajánlom.

Ma a globális nagyhatalom, az Egyesült Államok tartja fenn a világrendet. Ez kivételes, csak Nagy-Britannia volt

képes erre a XIX. század második felében. A mai világrend jellemz?i: nemzetközi szabadpiac, nagyhatalmak közötti béke, egymilliárd gazdag ember mellé további négymilliárd jön fel, évi négyszázalékos globális növekedési ütem, nagy népesség? államok (Kína, India, Oroszország, Brazília, Törökország), melyek gyorsan fejl?dnek. Miután a globális nagyhatalom politikai rendszere demokratikus, gazdasága szabadpiaci, ezért a globális világrend is ilyen. Az Egyesült Államok, mint korábban a britek, érdekelt a nemzetközi szabadpiacban, mert "tengeri" ország: nyitott, és nem zárt világgazdaság az érdeke. A globális gazdaság nyitottságát a tengerek feletti uralom tartja fenn. Ezt gazdasági és katonai ereje teszi lehet?vé. Bár 1950-hez képest, amikor a globális GDP 50 százalékát adta Amerika, 1970-re 25 százalékra csökkent a súlya, de ezt tartja: ez példátlan siker. A britek 1870-ben még a globális ipari termelés 30 százalékát adták, ám 1900-ra 20-ra, 1910-re 15 százalékra estek. Amerika évi 600 milliárd dollárt költ a katonai er? fenntartására, többet, mint összes versenytársa együtt.

Amerika ?rzi technológiai fölényét, jól használja a "puha hatalom" eszközeit, miközben korábbi két versenytársát - Németországot és Japánt - szövetségesévé tette. Új ázsiai versenytársai Európa és Japán kárára növelik globális gazdasági részesedésüket: az új és régi versenytársak valójában egymással küzdenek, nem Amerikával.

Igen, az Egyesült Államok ?rzi vezet? szerepét, és ez századunkban hosszan kitarthat. Amerika tanult a brit birodalom gyors hanyatlásából, ahogy Kína is tanult Németország száz évvel ezel?tti hibáiból. Amerika maradhat a globális vezet? katonai és politikai hatalom, miközben mellé lépnek regionális gazdasági nagyhatalmak. Ebben a világrendben Kína békés és harmonikus emelkedése Kelet-Ázsiában nem ütközik amerikai érdekekbe, ahogy India emelkedése sem az Indiai-óceán térségében. Az Európai Unió és Oroszország szövetsége egy zárt eurázsiai kontinentális nagyhatalom fellépését jelentené, de az eurózóna hosszú válsága csökkenti ezt a kockázatot. A többiek nem elég nagyok, hogy kihívók legyenek.

Magyarország számára kedvez? a békés, amerikai világrenden alapuló korszak. A béke kifejezése kissé megtéveszt?: az eurózóna ellen valutaháború folyik, ebb?l ki kell maradnunk. Ez két dolgot jelent: belátható id?n belül nem kell belépnünk az eurózónába, amihez el kell kerülnünk, hogy az unió Európai Birodalommá alakuljon, rákényszerítve bennünket a belépésre. Az EU birodalmi központosítása, tehát Brüsszel további meger?sítése a gazdasági felemelkedéshez szükséges önrendelkezés elvételét jelentené a magyar államtól, ami nem érdekünk. Az EU központi meger?sítése 2008 után nem járt sikerrel, épp fordítva: az Európai Bizottság sorra hozott hibás politikai és pénzügyi döntéseket. Rosszul kezeli a válságot az euróövezetben, nem képes megállítani Európa globális gazdasági súlyának gyors hanyatlását, és nincs válasza az "európai gondolat" gyors térvesztésére a tagállamok közvéleményében. Az Európai Birodalom még létrejötte el?tt megbukott.

Térjünk vissza a Nemzetek Európája gondolathoz!

Matolcsy György - hetivalasz.hu

Ajánló